

Decizia nr. 3740 / 2017
privind soluționarea contestației formulate de
SC x SRL
înregistrată la D.G.R.F.P. Brașov sub nr. x/28.12.2016

Directia Generala Regionala a Finantelor Publice Brasov- Serviciul Solutionare Contestatii a fost sesizata de Administratia Județeană a Finantelor Publice Harghita- Serviciul de inspectie fiscala persoane juridice 3, prin adresa nr.x /22.12.2016, inregistrata la D.G.R.F.P. Brasov sub nr.x/28.12.2016, asupra contestatiei formulata de SC x SRL cu sediul in Miercurea Ciuc, str.x nr.x, jud.Harghita prin cab.av. x, cu domiciliul procesual ales in Tg Mures, str.x, nr.x, jud.Mures.

Contestatia este formulata împotriva Deciziei de impunere privind obligatiile fiscale principale aferente diferentelor bazelor de impozitare stabilite in cadrul inspectiei fiscale la persoanele juridice nr. x/21.11.2016 intocmita in baza Raportului de inspectie fiscală nr. x/21.11.2016, emise de Administrația Județeană a Finanțelor Publice Harghita - Activitatea de Inspectie Fiscală, respectiv împotriva Deciziei referitoare la obligatiile de plata accesorii nr.x/07.12.2016 emisa de Administrația Județeană a Finanțelor Publice Harghita, si priveste suma totala de **x lei**, din care:

- x lei reprezentand TVA stabilita suplimentar
- x lei reprezentand impozit pe profit stabilit suplimentar
- x lei reprezentand dobanzi si penalitati de intarziere aferente TVA
- x lei reprezentand accesorii aferente impozitului pe profit.

Contestația este depusă în termenul legal prevăzut de art. 270 (1) din Legea nr.207/2015 privind Codul de procedura fiscala, in raport de comunicarea Deciziei de impunere cu nr. x/21.11.2016 in data de 28.11.2016, prin remiterea sub semnatura a actului administrativ fiscal, iar Decizia de calcul accesorii nr.x/07.12.2016 a fost comunicata in data 08.12.2016 prin remiterea sub semnatura a actului administrativ, contestatia fiind transmisa prin posta in data de 13.12.2016, conform stampilei Postei Romane.

Constatând că in speta, sunt intrunite conditiile prevăzute de art. 268, art. 270 și art. 272 din Legea nr.207/2015 privind Codul de procedura fiscala, Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Brasov, prin Serviciul Soluționare Contestatii 2, este legal investită să soluționeze contestația formulata de SC x SRL.

I. SC x SRL, prin contestația transmisa prin posta si inregistrata sub nr. x/16.12.2016 la Administratia Județeană a Finantelor Publice Harghita, solicita admiterea contestatiei si anulara deciziei de impunere nr. x/21.11.2016 respectiv a deciziei de calcul accesorii x/07.12.2016 pentru urmatoarele motive:

Petenta sustine ca cele doua decizii sunt lovite de nulitate, intrucat au fost intocmite cu incalcarea dispozitiilor art.46,95 si 97 din Legea nr.207/2015 privind Codul de procedura fiscala cu modificarile si completarile ulterioare.

Totodata se precizeaza faptul ca DI nr. x/21.11.2016 este nemotivata in drept, deoarece sunt indicate acte normative generice fara a se face o incadrare precisa.

Deasemenea este mentionat faptul ca Decizia de calcul accesorii nr.x/07.12.2016 este nula de drept , intrucat este motivata in drept pe un act normativ abrogat care nu mai poate sa produca efecte.

În contestația depusă societatea invocă faptul că organele de inspecție fiscală au ignorat faptul că orice demers trebuie suspendat până la data soluționării cauzei care face obiectul dosarului nr. x/P/2015 al IPJ Mureș-Serviciul de Investigare a Criminalității Economice.

Totodată se precizează faptul că în baza mandatelor de Percheziție domiciliară nr.x/29.02.2016 și nr.x/29.02.2016, organele de poliție au ridicat suma de x lei de la Sc x SRL, care poate să acopere creanța, astfel deciziile contestate fiind emise prematur, organul fiscal riscând să încalce principiile și normele de drept care acordă prioritate soluționării cauzelor penale respectiv interdicția dublei sancționări.

II. Prin Decizia de impunere privind obligațiile fiscale principale aferente diferențelor bazelor de impozitare stabilite în cadrul inspecției fiscale la persoanele juridice nr. x/21.11.2016 emisă în baza Raportului de inspecție fiscală nr. x/21.11.2016, organele de inspecție fiscală din cadrul A.J.F.P. Harghita, au verificat perioada 17.06.2013-31.12.2015 cu privire la impozit pe profit, și perioada 17.06.2013-31.08.2016 referitor la TVA, inspecția fiscală s-a desfășurat în perioada 20.10.2016-11.11.2016, constatându-se următoarele:

Cu privire la impozitul pe profit

În perioada mai - octombrie 2015 contribuabilul a înregistrat și a dedus cheltuieli în sumă totală de x lei în baza a 4 facturi de achiziții înregistrate de la SC x SRL-CUI x, societate care este neplatitoare de TVA, fiind declarată inactivă din data de 05.06.2015 în baza Deciziei nr.x/24.04.2015, data publicării în Registrul contribuabililor inactivi fiind data de 08.06.2015. Aceste cheltuieli au fost înregistrate în contul de cheltuieli „628-cheltuieli cu servicii efectuate de terți”, și au fost considerate deductibile la calculul profitului impozabil al anului fiscal 2015.

Conform celor înscrise pe facturi, achizițiile au constat în „*lucrări conform contract*”,

Valoarea cheltuielilor înregistrate după declararea inactivității fiscale a SC x SRL a fost în suma de x lei, pentru care impozitul pe profit aferent stabilit este în suma de x lei.

Având în vedere că nu au fost prezentate documente (devize, situații de lucru, grafic de execuție, recepții parțiale și finale sau alte documente, cum ar fi avize, garanții, desene, manuale de operare, rapoarte de revizie, certificate de conformitate sau declarații de conformitate cu privire la materialele utilizate de furnizor) din care să rezulte că serviciile menționate mai sus au fost prestate, organele de inspecție fiscală au reținut că contribuabilul nu poate justifica necesitatea și prestarea efectivă a serviciilor în scopul realizării de venituri impozabile, faptul că achizițiile înregistrate au fost de la un furnizor inactiv (din 4 facturi înregistrate de la SC x SRL, 3 facturi au fost după declararea inactivității a furnizorului), precum și că există indicii rezonabile că achizițiile de la această societate sunt fictive. Astfel în urma inspecției fiscale nu au fost acceptate la deducere cheltuieli în suma totală de x lei, contribuabilul încălcând prevederile art.21, alin.(4), lit.m) și art.21, alin.(4), lit.r) din Legea 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare.

Pentru cheltuielile deduse nejustificat în sumă de x lei, în urma inspecției fiscale a fost stabilit impozit pe profit suplimentar pentru anul 2015, în sumă de x lei

Totodată, organele de inspecție fiscală au reținut că în luna decembrie 2014, în baza facturii nr.x/30.12.2014 emisă de SC xSRL-CUI x1, societatea verificată a înregistrat pe contul de cheltuieli 628 – Servicii executate de terți, suma de x lei, cheltuiala fiind considerată deductibilă la calculul profitului impozabil pentru anul 2014, achizițiile constând în lucrări de construcții.

Având în vedere că nu au fost prezentate documente (devize, situații de lucru, grafic de execuție, etc) din care să rezulte că serviciile menționate mai sus au fost prestate, organele de inspecție fiscală au reținut că, contribuabilul nu poate justifica necesitatea și prestarea efectivă a serviciilor în scopul realizării de venituri impozabile. Totodată, din analiza bazei de date ANAF, la control s-a constatat că SC x SRL nu a avut angajați și nu a

avut achizitii confirmate de furnizori, motiv pentru care exista suspiciunea ca facturile avand la furnizor datele de identificare ale SC x SRL nu reflecta operatiuni reale.

In urma inspectiei fiscale nu au fost acceptate la deducere cheltuieli in suma totala de x lei, contribuabilul încălcând prevederile art. 21, alin.(4), lit.m) din Legea 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare. Pentru cheltuielile deduse nejustificat în sumă de x lei, în urma inspectiei fiscale a fost stabilit impozit pe profit suplimentar pentru anul 2014, în sumă de x lei.

Cu privire la TVA

In perioada mai - octombrie 2015 contribuabilul și-a exercitat dreptul de deducere a TVA în sumă totală de x lei în baza a 4 facturi de achizitii înregistrate de la SC x SRL-CUI x, societate care este neplatitoare de TVA și care a fost declarată inactiva din data de 05.06.2015 in baza Deciziei nr.x/24.04.2015.

Conform celor înscrise pe facturi, achizițiile au constat în „*lucrări conform contract*„.

Valoarea TVA dedusa dupa declararea inactivitatii fiscale a SC Gordius Constructii SRL a fost in suma de x lei.

Având în vedere că nu au fost prezentate documente (devize, situatii de lucrari, grafic de execuție, etc) din care sa rezulte ca serviciile mentionate mai sus au fost prestate, organele de inspectie fiscala au retinut ca, contribuabilul nu poate justifica necesitatea si prestarea efectiva a serviciilor și nici că au fost efectuate in scopul realizarii de operatiuni taxabile, faptul că achizițiile înregistrate au fost de la un furnizor inactiv (din 4 facturi înregistrate de la SC x SRL, 3 facturi au fost după declararea inactivității a furnizorului), precum și că există indicii rezonabile că achizițiile de la această societate sunt fictive. In consecinta, în urma inspectiei fiscale nu a fost acceptată la deducere TVA în sumă totală de x lei, contribuabilul încălcând prevederile art.145, alin.(2), lit.a) și art.146, alin.1, lit.a) si ale art.155, alin.(19), lit.d) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal cu modificarile si completarile ulterioare.

In data de 30.12.2014, in baza facturii nr.x emisă de SC x SRL-CUI x, cu sediul in mun.x, str.xi, nr.x ap.x, jud.Mures, societatea verificata a dedus TVA in suma de x lei, aferenta serviciilor executate de terti in suma de x lei, achizițiile constand în lucrări de construcții.

Având în vedere că societatea verificată a aplicat sistemul TVA la încasare, TVA aferentă facturii emisă de SC x SRL a fost dedusă la momentul achitării furnizorului. Astfel, în luna decembrie 2014, când a fost înregistrată factura, TVA în sumă de x lei a fost înregistrat pe contul 4428-TVA neexigibil și începând din luna ianuarie 2015 (data primei achitări) este dedusă TVA în sumă totală de x lei, aferentă sumei achitate, astfel: în luna ianuarie 2015 a fost dedusă TVA în sumă de x lei (TVA aferentă achitării sumei de x lei), în luna februarie TVA dedus în sumă de x lei (TVA aferentă achitării sumei de x lei) , iar în luna martie 2015 TVA dedus în sumă de x lei (TVA aferentă achitării sumei de x lei).

Intrucat pentru aceasta achizitie nu au fost prezentate documente (devize, situatii de lucrari, grafic de execuție, etc) din care sa rezulte ca serviciile mentioante mai sus au fost prestate, contribuabilul nu poate justifica necesitatea si prestarea efectiva a serviciilor și nici că au fost efectuate in scopul realizarii de operațiuni taxabile, organele de inspectie fiscala au retinut ca există indicii rezonabile că achizițiile de la această societate sunt fictive, în urma inspectiei fiscale nu a fost acceptată la deducere TVA în sumă totală de x lei, societatea încălcând prevederile art.145, alin.(2), lit.a) din Legea 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare.

Prin Decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii nr. x/07.12.2016 Administrația Județeană a Finanțelor Publice Harghita - Serviciul Evidența pe Platitor Persoane Juridice a stabilit în sarcina SC x SRL, pentru perioada 25.02.2015 – 07.12.2016, accesorii în suma totală de x lei, în temeiul art. 88 lit. C) și art. 119 din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, astfel:

- x lei reprezentând accesorii aferente impozitului pe profit
- x lei reprezentând accesorii aferente TVA, calculate pentru debitele stabilite prin Decizia de impunere nr.x/28.11.2016, neachitate la termenul de scadență

III. Luând în considerare constatările organelor de inspecție fiscală, motivele prezentate de contestator, documentele existente la dosarul cauzei precum și actele normative în vigoare în perioada verificată, se reține:

1. Cu privire la excepțiile de procedură invocate de contestatară, cauza supusă soluționării este dacă viciile de procedură invocate de contestatară pot atrage nulitatea deciziei de impunere contestată.

În fapt, petenta solicită anularea Deciziei de impunere nr.x/21.11.2016 și a Deciziei de calcul accesorii nr. x/07.12.2016 împreună cu Anexe pe motivul că acestea au fost întocmite cu încălcarea dispozițiilor art.46, art.95 și art.97 din Legea nr.207/2015 privind Codul de procedură fiscală cu modificările și completările ulterioare.

În drept, Nulitatea actului administrativ fiscal este prevăzută la art.49 din Legea nr.207/2015 privind Codul de procedură fiscală cu modificările și completările ulterioare:

„(1) Actul administrativ fiscal este nul în oricare din următoarele situații:

a) este emis cu încălcarea prevederilor legale privind competența;

b) nu cuprinde unul dintre elementele acestuia referitoare la numele, prenumele și calitatea persoanei împuternicite a organului fiscal, numele și prenumele ori denumirea contribuabilului/plătitorului, a obiectului actului administrativ sau a semnăturii persoanei împuternicite a organului fiscal, cu excepția prevăzută la art. 40 alin. (3), precum și organul fiscal emitent;

c) este afectat de o gravă și evidentă eroare. Actul administrativ fiscal este afectat de o gravă și evidentă eroare atunci când cauzele care au stat la baza emiterii acestuia sunt atât de viciate încât, dacă acestea ar fi fost înlăturate anterior sau concomitent emiterii actului, ar fi determinat neemiterea sa.

(2) Nulitatea se poate constata de organul fiscal competent sau de organul de soluționare a contestației, la cerere sau din oficiu. În situația în care nulitatea se constată de organul fiscal competent, acesta emite o decizie ce se comunică contribuabilului/plătitorului.

(3) Actele administrative fiscale prin care sunt încălcate alte prevederi legale decât cele prevăzute la alin. (1) sunt anulabile. Prevederile art. 50 sunt aplicabile în mod corespunzător.”

Art.46 din Legea nr.207/2015 privind Codul de procedură fiscală cu modificările și completările ulterioare prevede:

“ART. 46 Conținutul și motivarea actului administrativ fiscal

(1) Actul administrativ fiscal se emite în scris, pe suport hârtie sau în formă electronică.

(2) Actul administrativ fiscal emis pe suport hârtie cuprinde următoarele elemente:

a) denumirea organului fiscal emitent;

b) data la care a fost emis și data de la care își produce efectele;

c) datele de identificare a contribuabilului/plătitorului și, dacă este cazul, datele de identificare a persoanei împuternicite de contribuabil/plătitor;

- d) obiectul actului administrativ fiscal;
  - e) motivele de fapt;
  - f) temeiul de drept;
  - g) numele și calitatea persoanelor împuternicite ale organului fiscal, potrivit legii;
  - h) semnătura persoanelor împuternicite ale organului fiscal, potrivit legii, precum și ștampila organului fiscal emitent;
  - i) posibilitatea de a fi contestat, termenul de depunere a contestației și organul fiscal la care se depune contestația;
  - j) mențiuni privind audierea contribuabilului/plătitorului.
- [...]"

Totodata la art.95 si art.97 din Legea nr.207/2015 privind codul de procedura fiscala cu modificarile si completarile ulterioare, se stipuleaza:

„ART. 95 Decizia de impunere

(1) Decizia de impunere se emite de organul fiscal competent.

(2) Organul fiscal emite decizie de impunere ori de câte ori acesta stabilește sau modifică baza de impozitare ca urmare a unei verificări documentare, a unei inspecții fiscale ori a unei verificări a situației fiscale personale, efectuate în condițiile legii.

(3) Decizia de impunere se emite, dacă este necesar, și în cazul în care nu s-a emis decizie referitoare la baza de impozitare potrivit art. 99.

(4) Declarația de impunere întocmită potrivit art. 102 alin. (2) este asimilată cu o decizie de impunere, sub rezerva unei verificări ulterioare, și produce efectele juridice ale înștiințării de plată de la data depunerii acesteia.

(5) În situația în care legea nu prevede obligația de calculare a impozitului, declarația de impunere este asimilată unei decizii referitoare la baza de impozitare.

(6) Decizia de impunere și decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii constituie și înștiințări de plată, de la data comunicării acestora, în condițiile în care se stabilesc sume de plată.”

“ART. 97 Forma și conținutul deciziei de impunere

Decizia de impunere trebuie să cuprindă, pe lângă elementele prevăzute la art. 46, și tipul creanței fiscale, baza de impozitare, precum și cuantumul acesteia, pentru fiecare perioadă impozabilă.”

Din textele legale antecitate rezultă că legiuitorul a înțeles să precizeze în mod expres acele elemente din conținutul actelor administrative fiscale a căror lipsă este sancționată cu nulitatea absolută a actelor, ele fiind enumerate la art. 49 din Codul de procedura fiscala. Prin urmare, numai pentru lipsa numelui, prenumelui și calității persoanei împuternicite a organului fiscal, numelui și prenumelui ori denumirii contribuabilului, a obiectului actului administrativ sau a semnăturii persoanei împuternicite a organului fiscal, actul administrativ fiscal este lovit de nulitate absolută, vătămarea contribuabilului fiind prezumată, iar constatarea nulității putând fi efectuată chiar și din oficiu, fără a fi necesară cererea contribuabilului.

Deasemenea elementele precizate la art. 46 alin. (2) din Codul de procedură fiscală formează conținutul actului administrativ fiscal, fără ca textul de lege să conțină vreo mențiune cu privire la obligativitatea sau conținutul propriu-zis al fiecărui element în parte.

Se reține că în speță, actul administrativ fiscal este Decizia de impunere privind obligațiile fiscale principale aferente diferentelor bazelor de impozitare stabilite în cadrul inspecției fiscale la persoane juridice nr. x/21.11.2016, emisă de organele de inspecție fiscală din cadrul AJFP Harghita, în baza Raportului de inspecție fiscală x/21.11.2016. Din actul administrativ fiscal contestat, se constată că la punctele 2.1.2 „Motivul de fapt” și

2.1.3. "Motivul de drept" din Decizia de impunere precum și în Raportul de inspecție fiscală sunt prezentate detaliat aspectele cu influență fiscală și articolele de lege în baza cărora a fost stabilit impozit pe profit și TVA suplimentară astfel, rezultând că susținerea societății contestatoare privind vătămarea sa prin neînscrierea motivelor de fapt și a temeiurilor de drept, este neîntemeiată.

Decizia de impunere nr x/21.11.2016 a fost emisă în baza art.46, art.95 și art.97 din Legea nr.207/2015 privind Codul de procedura fiscală, fiind cuprinse toate elementele prevăzute la art.46. De asemenea, actul administrativ emis cuprinde și tipul creanței fiscale, baza de impozitare, precum și cuantumul acesteia pentru fiecare perioadă impozabilă așa cum prevede art.97 din Legea nr.207/2015.

Cu privire la mențiunea petentei conform careia Decizia de calcul accesorii nr.x/07.12.2016 este nulă de drept, pe motivul că este motivată pe un act normativ abrogat, AJFP Harghita-Activitatea de colectare prin adresa nr.x/13.01.2017 precizează că la art.346 din Legea nr.207/2015 privind Codul de procedura fiscală, este prevăzut:

„ART. 346 Conflictul temporal al actelor normative

(1) Reglementările emise în temeiul actelor normative prevăzute la art. 354 rămân aplicabile până la data aprobării actelor normative de aplicare a prezentului cod, în măsura în care nu contravin prevederilor acestuia.

(2) Trimiterile făcute prin alte acte normative la Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, se consideră a fi făcute la prezentul cod.”

Formularul privind *decizia referitoare la obligațiile de plată* este aprobat prin Ordinul președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr.1438/2009 pentru aprobarea unor formulare utilizate în domeniul colectării creanțelor fiscale, cu modificările și completările ulterioare.

Având în vedere faptul că până la data emiterii deciziei de calcul accesorii nu a fost emis un act normativ în baza Legii nr.207/2015 privind Codul de procedura fiscală cu privire la aprobarea formularului-*Deciziei referitoare la obligațiile de plată accesorii* împreună cu anexe, OPANAF nr.1438/2009 a fost în vigoare și la data emiterii Deciziei de calcul accesorii nr.x/07.12.2016 conform art.346, alin(1) din Legea nr.207/2015 .

Astfel, față de prevederile legale invocate, se constată că solicitarea contribuabilului privind anularea, actului administrativ fiscal atacat pe motiv de încălcare a prevederilor legale cu privire la conținut și forma a Deciziei de impunere, nu are temei legal întrucât acest motiv nu se regăsește în niciuna din situațiile care atrag nulitatea.

Cât privește nerespectarea unor reguli privind condițiile procedurale legate de efectuarea controlului și de emiterea actului, se constată că nu este sancționată cu nulitatea absolută, ci pot determina anulabilitatea actului, așa cum s-a arătat și în literatura de specialitate (D. Dascalu, C. Alexandru, Explicațiile teoretice și practice ale Codului de procedură fiscală, Editura Rosetti, București, 2005, p. 129-130).

De asemenea, susținerile contestatoarei cu privire la încălcarea dispozițiilor art.46 din Legea nr.207/2015 sunt neîntemeiate având în vedere că DI nr.x/21.11.2016 emisă de organele fiscale conține toate elementele obligatorii prevăzute de acest act normativ, respectiv denumirea organului emitent, data emiterii, respectiv data de la care își produce efectele, datele de identificare a contribuabilului, motivele de fapt, temeiul de drept, numele și calitatea persoanelor împuternicite ale organului fiscal precum și semnatura/stampila organului fiscal emitent și posibilitatea de a fi contestat, termenul de depunere și locul depunerii contestației.

Decizia de impunere cuprinde tipul creantei, baza de impozitare precum și cuantumul acesteia pentru fiecare perioadă.

În consecință, având în vedere cele reținute anterior **urmează a fi respinsă ca neintemeiată contestația pentru excepțiile de procedură invocate.**

2. Cu privire la sumele de x lei reprezentând impozit pe profit stabilit suplimentar, pentru care s-au calculat dobânzi și penalități de întârziere în suma de x lei, respectiv x lei reprezentând TVA stabilită suplimentar împreună cu accesoriile aferente în suma de x lei, cauza supusă soluționării este dacă D.G.R.F.P. Brașov prin Serviciul Soluționare Contestații 2, se poate investi cu soluționarea pe fond a contestației, în condițiile în care petenta este cercetată penal în dosarul nr. x/P/2015 întocmit de Parchetul de pe lângă Tribunalul Mureș, având la baza tranzacțiile efectuate cu SC x SRL și SC x SRL, tranzacții care formează obiectul Deciziei de impunere nr. x/21.11.2016, contestată pentru a se stabili existența sau inexistența elementelor constitutive ale infracțiunii de evaziune fiscală

În fapt, cu privire la impozitul pe profit, s-a constatat că în perioada mai – octombrie 2015 au fost înregistrate 4 facturi de achiziții de la SC x SRL-CUI x din județul Mureș, societate care este inactivă și neplatitoare de TVA din data de 05.06.2015, pentru care societatea verificată a dedus cheltuieli în sumă de x lei și TVA aferentă în sumă de x lei.

SC Gordius Construcții SRL a fost declarată inactivă din data de 05.06.2015 în baza Deciziei nr.x/24.04.2015, fiind publicat în Registrul contribuabililor inactivi în data de 08.06.2015.

Denumirea achizițiilor înscrise pe facturi este „lucrări conform contract,, fara sa fie trecuta numarul contractului, dupa cum urmeaza:

- factura nr. 42/26.05.2015 în suma de x lei cu TVA aferentă în sumă de x lei,
- factura nr. 89/26.06.2015 în suma de x lei cu TVA aferentă în sumă de x lei,
- factura nr.111/18.08.2015 în suma de x lei, cu TVA aferentă în sumă de x lei,
- factura nr.254/28.10.2015 în suma de x lei, cu TVA aferentă în sumă de x lei.

Valoarea cheltuielilor înregistrate după declararea inactivității fiscale a SC x SRL a fost în suma de x lei cu TVA aferentă în suma de x lei. Contravaloarea facturilor emise de SC Gordius Constructii SRL în suma totală x lei a fost achitată prin bancă, în perioada 16.06.2015-30.12.2015, majoritatea sumelor prin creditarea firmei de asociatul majoritar.

În urma verificării documentelor contabile organele de inspecție fiscală au constatat că în baza facturilor menționate mai sus, contribuabilul a înregistrat și a dedus cheltuieli în sumă totală de x lei, care au fost înregistrate în contul de cheltuieli „628-cheltuieli cu servicii efectuate de terți”, fiind considerate deductibile la calculul profitului impozabil pentru anul 2015, din care cheltuieli în sumă de x lei (aferente a 3 facturi emise în perioada iunie-octombrie 2015 când SC x SRL, era inactiv), astfel fiind o cheltuială dedusă nejustificat în baza facturilor emise de un contribuabil inactiv.

Pentru achizițiile menționate mai sus, contribuabilul la control a prezentat Contractul de subantrepriza nr.x/01.04.2015 (anexa nr.4) încheiat între SC x SRL în calitate de Antreprenor, reprezentată prin administrator x și SC x SRL în calitate de Subantreprenor, reprezentată prin administrator x, având ca obiect „Lucrări la sursele de apă, aducție și stații de tratare în Sandominic și Vlahita”, valoarea lucrării conform contractului este de x lei fără TVA.

Contractul prevede următoarele:

- lucrările vor fi efectuate în termen de 4 luni, începând cu data la care este solicitat de către antreprenor, conform graficului de execuție.
- la sfârșitul fiecărei luni în care s-a lucrat, subantreprenorul va întocmi o Situație de lucrări care va cuprinde o descriere detaliată și exactă a lucrărilor efectuate în cursul lunii

respective, care va fi supusă spre aprobare Antreprenorului. Antreprenorul verifică Situația de lucrări și o confirmă în termen de maxim 7 zile de la primirea acesteia. Subantreprenorul va emite factura aferentă numai după primirea aprobării Antreprenorului cu privire la Situația de lucrări.

- Factura emisă de către Subantreprenor va fi transmisă în original Antreprenorului la adresa menționată în art.15 de mai jos și va fi însoțită în mod obligatoriu de Situația de lucrări pentru luna pentru care a fost emisă factura, întocmită și semnată de către Subantreprenor și aprobată de către Antreprenor, precum și de orice alte documente agreeate de către Părți, dacă este cazul.

- Subantreprenorul va avea la dispoziție toate echipamentele, instrumentele și ustensilele necesare în vederea efectuării lucrărilor și va fi răspunzător de acestea. Subantreprenorul va furniza de asemenea tot personalul, consumabilele și alte lucruri și servicii, indiferent dacă sunt de natura temporară ori permanentă, necesare în/și/pentru executarea și finalizarea lucrărilor și remedierea defectelor

- Subantreprenorul are obligația de a preda Antreprenorului toate garanțiile din partea producătorilor, desenele, manualele de operare, rapoartele de revizie și certificatele de conformitate sau declarațiile de conformitate cu privire la materialele utilizate pentru executarea lucrărilor.

Organul de inspecție prin Notă explicativă (anexa nr.5) a solicitat documente pentru justificarea prestării efective a serviciilor facturate de SC x SRL, respectiv devize, situații de lucrări, etc. respectiv informații cu privire la modul prin care s-a luat legătura cu această societate, persoana de contact, cine a reprezentat societatea SC x SRL, când de către cine și unde a fost semnat contractul.

Din răspunsul furnizat se rezultă că societatea nu deține niciun document de justificare pentru achizițiile de servicii și nu cunoaște datele de identificare a persoanei prin intermediul căreia s-au derulat operațiunile. Referitor la motivul deducerii cheltuielii și TVA aferentă în baza facturilor emise de un furnizor inactiv, reprezentantul societății a precizat că nu a știut ca societatea a fost declarată inactivă.

Având în vedere faptul că SC x SRL până la finalizarea inspecției fiscale nu a prezentat niciun document prevăzut în contractul menționat mai sus, respectiv grafic de execuție, situații de lucrări, recepții parțiale și finale sau alte documente, cum ar fi avize, garanții, desene, manuale de operare, rapoarte de revizie, certificate de conformitate sau declarații de conformitate cu privire la materialele utilizate de furnizor, care să justifice realitatea prestării serviciilor, contribuabilul nu poate justifica necesitatea și prestarea efectivă a serviciilor în scopul realizării de venituri impozabile, motiv pentru care inspectorii fiscali nu au acceptat la cheltuieli deductibile suma totală de x lei, cu care s-a diminuat profitul impozabil, astfel inspectorii fiscali au stabilit un impozit pe profit suplimentar în suma de x lei.

În baza facturii nr.x/30.12.2014 emisă de SC x SRL-CUI x din jud.Mures, societatea verificată a înregistrat pe contul de cheltuieli 628 – Servicii executate de terti, suma de x lei pentru care a dedus TVA aferentă în suma de x lei.

Conform celor menționate în factura, achizițiile au constat în „Conform contract nr.102 din data de 28.11.2014”, la rubrica privind data expediției este înscris delegatul x, având carte de identitate 6118361A și mijlocul de transport B xx JND, factura fiind generată din programul informativ de facturare Info KAM Technologies.

Inspectorii fiscali au reținut faptul că valoarea facturii în suma totală de x lei a fost achitată din contul societății, în contul x (diferit de cel indicat de SC x SRL pe factura emisă).

Din suma totala de x lei, achitata prin banca, x lei a fost platita din alimentarea contului curent prin transfer sold de la BRD iar diferenta de x lei, din incasarile de la clientul SC x SRL.

Pentru justificarea serviciilor inregistrate pe cheltuieli, contribuabilul a prezentat Contractul de subantrepriza nr.x din data de 28.11.2014 (anexa nr.7), incheiat intre SC x SRL, in calitate de antreprenor SC x SRL, reprezentata de administratorul x, in calitate de subantreprenor.

Obiectul contractului il constituie executarea de catre subantreprenor de „Lucrari la sursele de apa, aductie, si statii de tratare in Sandominic si Vlahita”, lucrarile vor fi executate in termen de 4 luni, conform cu graficul de executie, valoare contractului este de x lei, fara TVA, facturile emise de subantreprenor vor fi emise la fiecare sfarsit de luna, in concordanta cu situatia de lucrari prezentata, antreprenorul va retine la achitarea fiecarei facturi o garantie de buna executie de 10%, din care 70% se va elibera la receptia de terminare a lucrarilor si 30% la expirarea garantiei de buna executie, stabilita in 24 luni de la finalizarea lucrarilor.

Cu privire la SC x SRL, organele de inspectie fiscala au retinut ca dupa consultarea bazei de date a ANAF – SI INFOPC – Detalii contribuabil si a dosarului fiscal, s-au constatat urmatoarele:

- societate a fost infiintata la data de x.03.2014, cu sediul social in mun.Targu-Mures, str.xi, nr.x, ap.x, jud.Mures, avand asociat unic si administrator pe x, cetatean din Ungaria, cu domiciliul in localitatea x, str.Doza Gyorgy, nr.x, fara resedinta si fara imputernicit in Romania;

- are ca obiect principal de activitate „Lucrări de construcții a clădirilor rezidențiale și nerezidențiale” CAEN – 4120;

- a fost inregistrata ca platitoare de TVA în perioada 23.04.2014-21.04.2016 si ca operator intracomunitar în perioada 25.04.2014-21.04.2015.

- nu are și nu a avut niciodată angajați;

- conform dosarului fiscal, societatea a fost scoasă din evidența de plătitori de TVA din data de 21.04.2015 și a fost declarată inactivă din data de 21.04.2015, conform Deciziei nr.9823/09.03.2015;

- nu a depus bilanțuri de la înființare;

- este in stare insolvabila din data de 03.06.2016;

- prin deconturile trimestriale de TVA depuse pentru perioada iunie – decembrie 2014 au fost declarate achizitii la nivelul livrarilor, cu declararea de sume minime de plata, ultimul decont de TVA depus fiind aferent trim.IV./2014

- ultima declaratie 100 a fost depusă pentru luna martie 2015, ultima declarație 390 depusă pe luna ianuarie 2015, iar ultima declaratie 394 a fost depusă pentru luna martie 2015;

- din baza de date ANAF rezultă că societatea a avut inspecție fiscală, in urma careia a fost emisa Decizia de impunere nr.x/05.09.2016, cu sume suplimentare stabilite de x lei la impozit pe profit și x lei la TVA;

- pentru SC x SRL a fost inaintata sesizare penala pentru suma de x lei.

Inspectori fiscali au stabilit ca este unul dintre furnizorii lui SC x SRL.

In urma analizei bazei de date ANAF-aplicația cLynx, conform Declarațiilor informative 394 privind livrările/achizițiile pe teritoriul național, depuse de SC x SRL și de partenerii sai, s-a constatat ca in anul 2014 a declarat achizitii in suma de x lei cu TVA aferenta in suma de x lei (54,10% din totalul achizițiilor declarate) de la SC x SRL-CUI x, societatea care nu declară livrările către SC x SRL, astfel existând neconcordanțe între cele două societăți, respectiv achizitii in suma de x lei, cu TVA aferent in suma de x lei (45,90%) de la SC x SRL CUI: x, care declara livrari in suma de x lei cu TVA aferenta in suma de x lei, existand o neconcordanta in suma de x lei cu TVA aferent de x lei.

Prin Notă explicativă (anexa nr.5) au fost solicitate documente pentru justificarea prestării efective a serviciilor facturate de SC x SRL, respectiv devize, situații de lucrări, etc. și informații privind cum s-a luat legătura cu această societate, cine a fost persoana de contact, cine a reprezentat societatea, când de către cine și unde a fost semnat contractul, iar din răspuns rezultă că societatea nu dispune de alte documente, decât cele prezentate organului de control și nu poate furniza detalii suplimentare în legătura cu persoana care a reprezentat SC x SRL.

Până la finalizarea inspecției fiscale respectiv nici până la depunerea prezentei contestații contribuabilul nu a prezentat niciun document prevăzut în contractul menționat mai sus, respectiv grafic de execuție, situații de lucrări, recepții parțiale și finale sau alte documente, cum ar fi avize, garanții, desene, manuale de operare, rapoarte de revizie, certificate de conformitate sau declarații de conformitate cu privire la materialele utilizate de furnizor, care să justifice realitatea prestării serviciilor motiv pentru care s-a diminuat baza profitului impozabil al anului 2014 cu suma de x lei, astfel fiind stabilit un impozit pe profit suplimentar în suma de x lei.

În fapt, cu privire la TVA, în perioada verificată SC x SRL a înregistrat în evidențele contabile achiziții de servicii în suma totală de x lei pentru care a dedus TVA în suma totală de x lei de la societăți inactive, neplătitoare de TVA, societăți care nu funcționează la sediile declarate, nu au personal angajat și nici baza materială pentru a putea susține livrările de bunuri în facturile emise și care au un comportament fiscal inadecvat (societăți tip fantomă), având în vedere că sunt interpușe în diverse relații comerciale cu mai mulți parteneri, prin emiterea de documente succesive de la o societate alta, în vederea creării aparenței unor operațiuni care în fapt nu au existat, acestea fiind SC x SRL-CUI x (x lei - 4 facturi) și SC x SRL-CUI x (x lei - 1 factura)

Având în vedere cele constatate/stabilite la impozitul pe profit organul de inspecție fiscală a constatat că există indicii rezonabile cu privire la faptul că operațiunile înscrise în facturile de achiziție care au stat la baza exercitării dreptului de deducere nu reflectă operațiuni reale și nu au calitatea de document justificativ, aceste societăți având comportament tip fantomă care în realitate nu aveau capacitatea logistică și umană de a susține operațiunile economice ce faceau obiectul contractelor comerciale încheiate în acest sens.

Totodată, organele de inspecție fiscală au menționat faptul că SC x SRL este cercetat penal pentru achizițiile înregistrate de la SC x SRL și SC x SRL, în acest sens fiind întocmit de către Parchetul de pe lângă Tribunalul Mureș dosar penal nr.x/P/2015.

În baza celor de mai sus inspectorii fiscali nu au acceptat la deducere suma de x lei reprezentând TVA.

Petenta susține că atât Decizia de impunere nr. x/21.11.2016 cât și Decizia de calcul accesorii nr.x/07.12.2016 sunt nule întrucât prima a fost motivată în drept pe acte normative generice fără a se face o încadrare precisă iar al doilea pe un act normativ abrogat. Petenta susține că organul de inspecție a ignorat faptul că SC x SRL este cercetat penal.

Organul de inspecție prin adresa nr. x/16.01.2017 a instiintat Parchetul de pe lângă Tribunalul Mureș asupra prejudiciului produs de către SC x SRL la bugetul de stat.

Prin adresa nr. x/30.01.2017, D.G.R.F.P. Brașov -Serviciul Soluționare Contestații 2, a solicitat Parchetului de pe lângă Tribunalul Mureș relații cu privire la faptul dacă SC x SRL este cercetat penal respectiv dacă cercetarea penală are legătura cu achizițiile înregistrate de la SC x SRL și SC x SRL.

Prin adresa înregistrată la D.G.R.F.P. Brașov sub nr.x/23.02.2017, Parchetul de pe lângă Tribunalul Mureș se confirmă că obiectul cercetărilor care se desfășoară în dosarul

penal nr.x/P/2015, înregistrat la Parchetul de pe lângă Tribunalul Mureș îl constituie achizițiile înregistrate de SC x SRL în baza facturilor emise de SC x SRL și SC x SRL, iar prejudiciul stabilit este de x lei din care x lei reprezentând TVA și x lei reprezentând impozit pe profit.

In drept, la art.9 alin.(1) lit. c) din Legea nr.241/2005 pentru prevenirea și combaterea evaziunii fiscale, cu modificările și completările ulterioare, se stipulează următoarele:

"(1) Constituie infracțiuni de evaziune fiscală și se pedepsesc cu închisoare de la 2 ani la 8 ani și interzicerea unor drepturi următoarele fapte săvârșite în scopul sustragerii de la îndeplinirea obligațiilor fiscale: (...)

„c) evidențierea, în actele contabile sau în alte documente legale, a cheltuielilor care nu au la bază operațiuni reale ori evidențierea altor operațiuni fictive;”

De asemenea, potrivit prevederilor art. 277 din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală:

„(1) Organul de soluționare competent poate suspenda, prin decizie motivată, soluționarea cauzei atunci când:

a) organul care a efectuat activitatea de control a sesizat organele în drept cu privire la existența indiciilor săvârșirii unei infracțiuni în legătură cu mijloacele de probă privind stabilirea bazei de impozitare și a cărei constatare ar avea o înrâurire hotărâtoare asupra soluției ce urmează să fie dată în procedură administrativă;

b) soluționarea cauzei depinde, în tot sau în parte, de existența sau inexistența unui drept care face obiectul unei alte judecăți.

[...]

(3) Procedura administrativă este reluată la încetarea motivului care a determinat suspendarea [...].”

Potrivit acestor prevederi legale, organul de soluționare a contestației poate suspenda prin decizie motivată soluționarea cauzei atunci când, în speță, există indicii cu privire la săvârșirea unei infracțiuni fiind sesizate organele de cercetare penală iar soluționarea cauzei depinde de existența sau inexistența unui drept care face obiectul unei alte judecăți.

Având în vedere prevederile legale menționate mai sus, se reține ca organul de soluționare poate suspenda soluționarea prin decizie motivată atunci când soluționarea cauzei depinde în tot sau în parte de existența sau inexistența unui drept care face obiectul unei alte judecăți, iar în cazul de față faptul consemnat în decizia atacată formează obiectul dosarului de urmărire penală nr. x/P/2015, de soluționarea căruia depinde și soluționarea contestației.

În alta ordine de idei, se reține ca, potrivit doctrinei, acțiunea penală are întâietate față de acțiunea civilă deoarece, pe de o parte, cauza materială unică a celor 2 acțiuni este săvârșirea infracțiunii **sau existența indiciilor săvârșirii unei infracțiuni**, iar, pe de altă parte, **soluționarea acțiunii civile este condiționată de soluționarea acțiunii penale în privința existenței faptei**.

Din analiza documentelor aflate în dosarul cauzei, din constatările organului de inspecție fiscală, s-a reținut că între stabilirea obligațiilor fiscale suplimentare, prin Decizia de impunere nr. x/21.11.2016 - contestată și stabilirea caracterului infracțional al faptelor săvârșite există o strânsă interdependență de care depinde soluționarea cauzei pe cale administrativă.

Această interdependență constă în faptul că, în cauză, se ridică problema realității operațiunilor economice desfășurate având în vedere că organele de inspectie fiscala în urma controlului la SC x SRL au constatat faptul ca SC x SRL a înregistrat o serie de facturi de la SC x SRL respectiv SC x SRL care nu au avut la baza operatiuni reale, au fost înregistrate doar cu scopul diminuării impozitului pe profit și a TVA.

Astfel, organele administrative nu se pot pronunța pe fondul cauzei înainte de a se finaliza soluționarea laturii penale, având în vedere principiul de drept *"penalul ține în loc civilul"*, respectiv art.28 din Codul de procedură penală, republicat, cu modificările ulterioare, care, în legătură cu autoritatea hotărârii penale în civil și efectele hotărâri civile în penal, precizează următoarele:

“(1) Hotărârea definitivă a instanței penale are autoritate de lucru judecat în fața instanței civile care judecă acțiunea civilă, cu privire la existența faptei și a persoanei care a săvârșit-o. Instanța civilă nu este legată de hotărârea definitivă de achitare sau de încetare a procesului penal în ceea ce privește existența prejudiciului ori a vinovăției autorului faptei ilicite.

(2) Hotărârea definitivă a instanței civile prin care a fost soluționată acțiunea civilă nu are autoritate de lucru judecat în fața organelor judiciare penale cu privire la existența faptei penale, a persoanei care a săvârșit-o și a vinovăției acesteia.”

Se reține că, potrivit doctrinei, acțiunea penală are întâietate față de acțiunea civilă deoarece, pe de o parte, cauza materială unică celor doua acțiuni este săvârșirea infracțiunii sau existența indiciilor săvârșirii unei infracțiuni, iar, pe de altă parte, soluționarea acțiunii civile este condiționată de soluționarea acțiunii penale în privința existenței faptei.

De asemenea, se reține că prin Decizia nr.95/2011, Curtea Constituțională apreciază că ***„în ceea ce privește posibilitatea organului de soluționare a contestației de a suspenda, prin decizie motivată, soluționarea cauzei, Curtea a reținut că adoptarea acestei măsuri este condiționată de înrăurirea hotărâtoare pe care o are constatarea de către organele competente a elementelor constitutive ale unei infracțiuni asupra soluției ce urmează să fie dată prin procedura administrativă. Or, într-o atare situație este firesc ca procedura administrativă privind soluționarea contestației formulate împotriva actelor administrativ fiscale să fie suspendată fie până la încetarea motivului care a determinat suspendarea [...]”***.

Se reține că justa înțelegere a prevederilor legale mai sus invocate trimit la concluzia că decizia privind suspendarea cauzei se impune a fi luată ori de câte ori este vădit că soluția laturii penale a cauzei are o înrăurire hotărâtoare asupra dezlegării pricinii, *suspendarea soluționării având natura de a preîntâmpina emiterea unor hotărâri contradictorii.*

Totodată, se reține că practica jurisprudențială europeană a CEDO privește drept discriminare aplicarea unui regim juridic diferit unor situații similare, interzicând expres aplicarea unei diferențe de tratament unor situații analogice sau comparabile.

De asemenea, prin Decizia nr.72/28.05.1996, Curtea Constituțională a reținut că, nu trebuie ignorate prevederile art.22, alin.(1) din Codul de Procedură Penală, preluate de art.28 alin.1 teza 1 din Legea nr.135/2010 privind Codul de Procedură Penală potrivit

căroră hotărârea definitivă a instanței penale are autoritate de lucru judecat în fața instanței civile cu privire la existența faptei și a persoanei care a săvârșit-o.

A proceda astfel, *per a contrario*, ar însemna să fi ignorat cercetările organelor de urmărire penală efectuate în cauză, în condițiile în care pentru constatările desprinse în urma inspecției fiscale finalizate prin întocmirea Deciziei de impunere nr. x/21.11.2016, organele de inspecție fiscală, prin adresa nr.x/16.01.2017, au înaintat completari la dosarul penal în curs de cercetare nr.x/P/2015 întocmit de către Parchetul de pe lângă Tribunalul Mureș, în vederea constatării existenței sau inexistenței elementelor constitutive ale infracțiunilor prevăzute de Legea nr.241/2005 pentru prevenirea și combaterea evaziunii fiscale, fapt ce ar fi putut conduce la o contrarietate între hotărârea penală și cea civilă, care ar fi determinat afectarea prestigiului justiției și a ordinii publice, cu consecințele ce ar fi putut decurge din această situație.

Având în vedere cele de mai sus, precum și faptul că prioritatea de soluționare o au organele de urmărire penală, care se vor pronunța asupra caracterului infracțional al faptelor, potrivit principiului de drept *"penalul ține în loc civilul"*, până la pronunțarea unei soluții definitive pe latura penală, D.G.R.F.P. Brașov, prin Serviciul Soluționare Contestații 2, nu se poate investi cu soluționarea pe fond a cauzei, procedura administrativă urmând a fi reluată în conformitate cu dispozițiile art.277 alin.(3) din Legea nr.207/2015 privind Codul de procedură fiscală, conform căruia:

„Procedura administrativă este reluată la încetarea motivului care a determinat suspendarea sau, după caz, la expirarea termenului stabilit de organul de soluționare competent potrivit alin. (2), indiferent dacă motivul care a determinat suspendarea a încetat sau nu”.

Referitor la reluarea procedurii de soluționare a contestației, punctul 10.2 din Instrucțiunile pentru aplicarea titlului VIII din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, aprobate prin Ordinul prezidentului A.N.A.F. nr. 3741/2015, stipulează:

„10.2. Dacă prin decizie se suspendă soluționarea contestației până la rezolvarea cauzei penale, organul de soluționare competent va relua procedura administrativă, în condițiile art. 276 alin. (1) din Codul de procedură fiscală, numai după încetarea definitivă și executorie a motivului care a determinat suspendarea, la cererea contestatarului sau a organului fiscal. Aceasta trebuie dovedită de către organele fiscale sau de contestator printr-un înscris emis de organele abilitate. Soluția dată de organele de cercetare și urmărire penală trebuie însoțită de rezoluția motivată, atunci când suspendarea a fost pronunțată până la rezolvarea cauzei penale. Dacă solicitarea de reluare a procedurii de soluționare aparține împuternicitului contestatarului, altul decât cel care a formulat contestația, acesta trebuie să facă dovada calității de împuternicit, conform legii.”

În consecință, se reține că până la pronunțarea unei soluții definitive pe latura penală, ***se va suspenda soluționarea contestației pentru taxa pe valoarea adăugată stabilită suplimentar în suma de x lei, respectiv pentru impozitul pe profit stabilit suplimentar în suma de x lei*** procedura administrativă urmând a fi reluată în conformitate cu dispozițiile art.277 alin.(3) din Legea nr.207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare.

Având în vedere că prin prezenta decizie de soluționare a contestației se suspenda soluționarea cauzei atât pentru taxa pe valoarea adăugată stabilită suplimentar de plată în suma de x lei, cât și pentru impozitul pe profit stabilit suplimentar în suma de x lei și în

virtutea principiului de drept potrivit căruia “accesoriul urmează principalul”, **urmează să se suspende soluționarea contestației și pentru accesoriile în suma de x lei aferente taxei pe valoarea adăugată, respectiv pentru accesoriile în suma de x lei aferente impozitului pe profit** stabilite prin Decizia de calcul accesorii nr.x/07.12.2016 pentru neachitarea la termenul de scadenta a sumelor suplimentare stabilite prin Decizia de impunere nr.x/21.11.2016.

În funcție de soluția pronunțată pe latura penală, procedura administrativă va fi reluată în condițiile legii, în temeiul art.277 alin.(3) din Legea nr.207/2015 privind Codul de procedură fiscală.

Pentru considerentele arătate în conținutul deciziei și în temeiul prevederilor art. 269, art. 272, art. 277 și art.279 din Legea nr.207/2015 privind Codul de procedură fiscală cu modificările și completările ulterioare, se

DECIDE

Suspendarea soluționării contestației formulate de SC x SRL împotriva Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale principale aferente diferentelor bazelor de impozitare stabilite în cadrul inspecției fiscale la persoanele juridice nr. x/21.11.2016 și împotriva Deciziei referitoare la obligațiile de plată accesorii nr.x/07.12.2016, emise de Administrația Județeană a Finanțelor Publice Harghita pentru suma totală de **x lei** din care:

- x lei reprezentând TVA stabilită suplimentar
- x lei reprezentând impozit pe profit stabilit suplimentar
- x lei reprezentând dobânzi și penalități de întârziere aferente TVA
- x lei reprezentând accesorii aferente impozitului pe profit.

Soluționarea contestației cu privire la sumele de mai sus va fi reluată la data la care contestatarul sau organul fiscal va sesiza organul de soluționare competent ca motivul care a determinat suspendarea a încetat în condițiile legii, în conformitate cu dispozițiile normative precizate în motivarea prezentei decizii.

Prezenta decizie poate fi atacată la Tribunalul Harghita în termen de 6 luni de la data comunicării, conform prevederilor Legii nr.554/2004 privind contenciosul administrativ.

DIRECTOR GENERAL
X,